

55

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دادگاه داورى دعاوى ايران - ايالات متحده

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 163

Date of filing 24 June 1983

AWARD. Date of Award 13 June 1983

   pages in English. 20 pages in Farsi.

DECISION. Date of Decision _____

   pages in English.   pages in Farsi.

ORDER. Date of Order _____

   pages in English.   pages in Farsi.

CONCURRING OPINION of _____

Date _____ pages in English. _____ pages in Farsi.

DISSENTING OPINION of _____

Date _____ pages in English. _____ pages in Farsi.

OTHER; Nature of document: _____

Date _____ pages in English. _____ pages in Farsi.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه دآوری دعاری ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	۱۳۶۲ / ۴ / ۳
24 JUN 1983	
No.	۱۶۵ / ۶۵

پرونده شماره ۱۶۵
شعبه یک
حکم شماره ۱ - ۱۶۵ - ۵۵

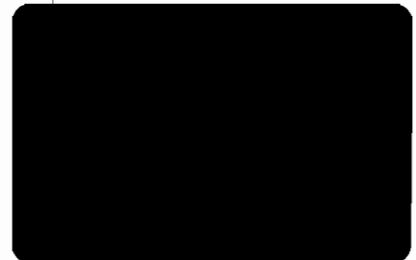
ایکانا می فورمز کورپوریشن ،
خواهان ،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران ،
وزارت نیرو ، شرکت سهامی ساختمان سدوتاسیسات آبیاری ("سایر") ،
شرکت ساختمانی مانا ، سهامی خاص ("مانا") ، و
بانک ملت (بانک تهران سابق) ،
خواندگان .

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

حکم

حاضران:

ویلیام جی. کهن، دیویس، هاکنبرگ، واین، براون اند کهن
وکلائی خواهان

از طرف خواهان:

رالف جنینگر، رئیس هیئت مدیره ایکانا می فورمز کورپوریشن

اصغر فخریه کاشان، نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

از طرف خواندگان:

پرویز انصاری، مشاور حقوقی نماینده رابط

معدی، وکیل بانک ملت و مانا

شجاعی، نماینده مانا

حیمیسون ام. سلیمی، قائم مقام نماینده رابط ایالات متحده

سایر حاضران:

اول - واقعیات و اظهارات

النجینگز اهل دمویین ، آیووا ، ایالات متحده آمریکا ، در سال ۱۹۳۴ سیستمی مرکب از ورقه های فلزی ، مها روگیره برای استفاده در بتون ریزی به وجود آورد . وی تحت نام ایکانا می فورمز کورپوریشن ، شرکتی که طبق قوانین آیووا تاسیس شده ، شروع به تولید در زیرزمین منزل خود کرد . بتدریج ، ابتدا تحت مدیریت خود وی و سپس به مدیریت پیران او ، بازارهای عمده ای در داخل و خارج از کشور ، از جمله ایران ، پیدا کرد . این ادعا از پاره ای معاملات که با خواندگان ، ما نا و سایر صورت گرفته ، ناشی می شود . سایر شرکت ساختمانی است که تعدادی از سهام آن در مالکیت وزارت نیروی جمهوری اسلامی ایران است ؛ شرکت ساختمانی ما نا ، شرکتی است که ۱۰۰٪ سهام آن در مالکیت سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران است و سهام سازمان اخیر نیز تماما " در مالکیت دولت جمهوری اسلامی ایران و چند سازمان دولتی می باشد .

اظهارات خواهان

اولین بار نمایندگان ایکانا می فورمز در سال ۱۹۷۵ سفری به ایران کرده و سفارشهایی جهت تهیه لوازم بتون ریزی تحصیل نمودند . لوازم مزبور بعداً " توسط ایکانا می فورمز جهت مشتریان ارسال گردید . مشتری مزبور معمولاً در ایران با نماینده منطقه ای ایکانا می فورمز در کارگاه ساختمانی تبادل نظر کرده و بر اساس احتیاجات خاص هر پروژه ای درباره فهرست لوازم توافق می نمودند . مندرجات فهرست مزبور از طریق تلکس یا توسط حامل به اداره مرکزی ایکانا می فورمز در آیووا جهت تأیید و تصویب اطلاع داده شده یا تحویل می گردید و پس از آن ، اقلام مزبور در چیزی به نام " صورت پروفرما " قید می شد . سپس این پروفرما جهت مشتری به ایران ارسال می گردید تا مبنای گشایش اعتبار اسنادی جهت تامین پرداخت بابت قرارداد قرار گیرد . چنانچه در مدت معقولی از طرف مشتری نسبت به مندرجات صورت پروفرما اعتراضی نمی شد ، ایکانا می فورمز برای اینکه جدول زمان حمل مذکور در صورت پروفرمای مزبور را رعایت نماید شروع به تولید لوازم می نمود . به خاطر رعایت جدول زمانی فوق ، و بنا به درخواست مشتری ، قبل از اینکه اطلاعیه ای دائر بر گشایش هرگونه اعتبار اسنادی وصول شود ، تولید شروع می شد . مشتری ایرانی هرگز به هیچ پروفرمایی ، اعم از معاملات مربوط به این مورد یا هر یک از موارد قبلی اعتراضی نکرده بود .

در تاریخ ۲۹ اوت ۱۹۷۸ (۷ شهریور ماه ۱۳۵۷) طبق روشی که فوقاً " تشریح گردید ،
ایکانا می فورمز سفارشی به ارزش ۲۹۷،۵۶۷/۱۵ دلار از طرف مانا برای لوازم بتون سازی
جهت استفاده در ساختمان پی و پایه های یک کارخانه ذوب آهن در بندر عباس را طی صورت
پروفرمائی مورد تایید قرارداد داد . قرار بود که پرداخت به موجب اعتبار اسنادی ای
صورت گیرد که طبق درخواست مورخ ۲۰ سپتامبر ۱۹۷۹ (۲۹ شهریور ماه ۱۳۵۷) مانا ،
بانک تهران بدفع ایکانا می فورمز صادر می کرد . اعتبار اسنادی مورد بحث بد
مبلغ ۳۵۷،۰۷۰/۱۵ دلار صادر گردید ، این مبلغ مشتمل بود بر بدهی کالاهای اضافه
۵۹،۵۰۳ دلار بابت هزینه حمل و نقل به ایران . ایکانا می فورمز مدتی قبل از دریافت
اطلاعیه اعتبار اسنادی در تاریخ ۱۰ اکتبر ۱۹۷۸ (۱۸ مهر ماه ۱۳۵۷) شروع به ساختن
لوازم کرد که ابعاد اکثرشان بر پایه سیستم متریک بود . ساختن لوازم قبلاً از
دسامبر ۱۹۷۸ به اتمام رسید و کار لایسته بندی و به بندر بالتیمور فرستاده شد . در آنجا
لوازم مزبور در تاریخ ۱۸ دسامبر ۱۹۷۸ (۲۷ آذر ماه ۱۳۵۷) ، یعنی دوروز جلوتر از
موعد تحویل ، به نمایندگی حمل و نقل خطوط کشتیرانی ملی آریا (سهامی عام) تحویل
گردید . با اینکه ایکانا می فورمز اسناد حمل لازم را ، جهت پرداخت طبق اعتبار
اسنادی ، به بانک کارگزار بانک تهران در نیویورک ارائه نمود ، به وی اطلاع
داده شد که به علت موجود نبودن وجه در حساب بانک تهران پرداخت نمی تواند صورت گیرد .
معدک ، پس از صدور بارنامه در خود کشتی ، ناخدای کشتی به علت عدم اطمینان
ناشی از فقدان تسهیلات بندری لازم در ایران جهت تخلیه بار ، از حمل کالاهای توسط
کشتی که حمل کالاهای عهده وی گذاشته شده بود خودداری نمود . ایکانا می فورمز ، چون تا اواخر
ژانویه ۱۹۷۹ وجهی دریافت نکرد ، فکر کرد احتیاط است اگر کالاهای را در قبال عودت
بارنامه کالاهای را ز بالتیمور پس بگیرد و به آیووا برگرداند . اکنون این کالاهای در آیووا
واقع و در انبار محفوظ می باشد .

به همین ترتیب ، در ۱۵ سپتامبر ۱۹۷۸ (۲۴ شهریور ماه ۱۳۵۷) ایکانا می فورمز سفارشی را
جهت لوازم قالب گیری برای استفاده مانا در ساختن ذوب آهن اصفهان به مبلغ
۸۶۱،۱۶۶۶ دلار مورد تایید قرارداد داد . برای تأمین پرداخت این
مبلغ هیچگونه اعتبار اسنادی صادر نگردید . کالاهای آنطور که می بایست توسط ایکانا می فورمز
ساخته شد ، ولی به علت مشکلات داخلی در ایران ، هرگز ارسال نشد . این
کالاهای نیز در آیووا در انبار قرار دارند . صورت پروفرما مورخ ۲۱ اکتبر ۱۹۷۸ (۲۹ مهر ماه

(۱۳۵۷) به مانا به مبلغ ۱۷۵،۹۰۰ دلار، صورت پروفرمانو امیر ۱۹۷۸ (۱۹ آبان ماه ۱۳۵۷) به مانا به مبلغ ۲۰۸،۸۸۲ دلار، صورت پروفرمادومی به همان تاریخ ۱۰ نوامبر ۱۹۷۸ (۱۹ آبان ماه ۱۳۵۷) به مانا به مبلغ ۹۸،۸۷۷/۱۰ دلار، نیز روش فوق صادق است.

در تاریخ ۱۷ فوریه ۱۹۷۹ (۲۸ بهمن ماه ۱۳۵۷) ایکانامی فورمز درخواستی از سایر دریافت کرد حاکی از تقاضای حمل مقداری قطعات یدکی لوازم قالب گیری که قبلاً جهت پروژه ساختمان یک سد به سایر ترحویل گردیده، و این قطعات برای استفاده در لوازم مزبور مورد نیاز بود. این آشکار بود که لوازم مشابه رسالی طی سفارش اصلی درجائی بین آیووا و ایران مفقود شده است. ایکانامی فورمز نتوانست قطعات یدکی لازم را در ۲۰ ژوئن ۱۹۷۹ (۳۰ خرداد ماه ۱۳۵۸) به انضمام تقاضای پرداخت مبلغ ۴،۲۵۶/۸۲ دلار، به ایران ارسال دارد. قطعات یدکی اخیر نهایتاً " در ایران دریافت گردیده ولی هرگز بهای آنها پرداخت نشده است.

ادعاهای ایکانامی فورمز، که در تاریخ ۱۸ دسامبر ۱۹۸۱ (۲۷ آذر ماه ۱۳۵۹) به ثبت رسیده است، بابت مبالغ صورت حساب داده شده لوازم قالب گیری به اضافه هزینه های حمل موضوع اعتبار اسنادی صادره جهت صورت پروفرما مورخ ۲۹ اوت ۱۹۷۸ (۷ شهریور ماه ۱۳۵۷)، هزینه های نقل و انتقال ویژه آن سفارش، هزینه های نقل و انتقال معمولی تمام سفارشات، بعلاوه هزینه های انبارداری و بهره می باشد. ادعای مطروح علیه بانک ملت بر این نظریه مبتنی است که سلف بانک مزبور، یعنی بانک تهران، علیرغم ارائه اسناد حمل لازم به بانک کارگزار آن در نیویورک، وجه اعتبار اسنادی را پرداخت نکرده است.

به اختصار مبالغ مورد ادعای ایکانامی فورمز از این قرار است:

نیازمندیهای مانا بعمل آورده و شرایط حمل و نقل و پرداخت را برآن بیفزاید. رفتار طرفین نشان می دهد که انتظار نمی رفت که به این اصلاحات و اضافات پاسخی داده شود، مگر اینکه اصلاحات و اضافات مزبور مورد اعتراض مانا باشد. در مورد پنج معامله مورد بحث در این پرونده چنین اعتراضی به عمل نیامده است. رجوع شود به، یو. سی. سی. مواد (۲) و (۱) ۲۰۷-۲.

اقدامات بعدی طرفین موید این امر است که هر یک از آنها خود را از نظر قراردادی ملزم می دانسته است. در هر معامله ای، ایکانامی فورمزانندی پس از ارسال قبولی خود، کار روی وسایل سفارش داده شده را آغاز کرده است. باید اذعان داشت که ایکانامی فورمز با اقدام سریع خود (در ساخت کالاها) خطر پرداخت و اضافات توسط مانا را پذیرفته است. با این حال نمی توان تصور کرد که ایکانامی فورمز بدون اعتقاد به ایجاد قرارداد از طریق مبادله فهرست نیازمندیهای مانا و صورت پروفرماهای ایکانامی فورمز، عمل می کرده است. مانا هم بنحومشابهی چنان عمل کرده است که گوئی در مورد وسایلی که موضوع سفارشات وی را تشکیل می داده، قرارداد لازم الاتباعی وجود داشته است. مثلاً "مانا سفارش وسایلی را که مسلماً جهت تکمیل پروژه های جاری خود مورد نیاز وی بوده به فروشندگان دیگر نداد، بلکه در انتظار تحویل وسایل سفارش داده شده به ایکانامی فورمز مانده است. در واقع چنانچه شواهد و مدارک حکایت دارند، مانا حتی از فروشندگان دیگر هم درخواست پیشنهاد مناقصه نکرده است. رجوع شود به یو. سی. سی. ماده (۳) ۲۰۷-۲.

متعاقب ایجاد قراردادها، صدور اعتبارات اسنادی بعنوان تامین پرداخت به ایکانامی فورمز برعهده مانا بوده است. در یک مورد این اعتبار اسنادی گشایش یافت، اما در چهار مورد دیگر چنین اقدامی بعمل نیامد. ایفای عدم ایفای این تعهد توسط مانا اثری در ایجاد قرارداد اصلی نداشته و تنها تعهدی اضافی جهت تامین پرداخت مبلغ قرارداد بوده است.

از اینرو دیوان نتیجه می گیرد که قراردادهای مورد بحث میان ایکانامی فورمز و مانا منعقد شده است.

در مورد معامله جداگانه ششم که متضمن ارسال برخی لوازم ییـدکی برای سابر بوده است، در این نکته اختلافی نیست که فروش و تحویل کالاها

بر اساس ادله موجود ، دیوان این نکته را ثابت شده می داند که حداقل فروش دوباره بخشی از این کالاها دشوار بوده است . ما نامدعی نشده است که ناتوانی وی در تحویل گرفتن کالاها معلول قوه قهریه (فورس ماژور) بوده است . از این رو دیوان نتیجه می گیرد که بعلت نقض قرارداد توسط ما نا ، ایکانامی فورمز استحقاق دریافت خسارت را دارد .

بموجب یو.سی.سی.ماهه (ب) (۱) ۲۰۷۰۹ ، ایکانامی فورمز استحقاق دریافت بهای مورد توافق را از خریدار (ما نا) دارد و "اگر نتواند پس از انجام کوششهای معقولی کالاها را به قیمت مناسبی بفروشد رسا ندمچنین حق دارد خسارات جانبی را بابت کالاهای مشخص شده طبق قرارداد دریافت کند . . ." این خسارات جانبی می تواند هزینه های انبارداری را در بر می گیرد . همان ماخذ ماده ۷۱۰ - ۲ . لیکن مدارک نشان می دهد که پاره ای از سفارشات متضمن لوازم عموماً "قابلی استفاده که بدون توجه به مختصات سیستم متریک ساخته شده است در مقایسه با برخی سفارشات مخصوص مبتنی بر سیستم متریک ، برای ایکانامی فورمز از ارزش باقیمانده قابل ملاحظه ای برخوردار است . بنا بر این دیوان عقیده دارد که انصاف حکم می کند که مبالغ صورت داده شده بنحوی تعدیل شود که این ارزش باقیمانده را منعکس نماید ، زیرا کالاهای در اختیار ایکانامی باقی خواهد ماند بدون آنکه شرکت مزبور از این بابت در قبال ما نا جوابگو باشد .

بمنظور تعیین دقیق این ارزش باقیمانده دیوان داوری لازم می داند که خواهان می بایست مدارک قیمت های احتمالی فروش مجدد و امکانات فروش مجدد در آینده نزدیک ، ارزش بالقوه کالای سقاط شده* ، هزینه های فروش مجدد و غیره را ارائه داده باشد . اما ایکانامی فورمز تنها به ارائه شهادتی کلی درباره این مسائل اکتفا نموده است ، که برای محاسبه دقیق خسارات کافی نیست . لذا دیوان داوری باید بر اساس انصاف حکم به خسارت دهد ، و در آن امر تفاوت های بالقوه ارزش فروش مجدد لوازم متریک و غیر متریک و هزینه های معقول انبارداری را در نظر گیرد .

* Potential scrap value.

در صورت پروفرماها با استثنای هزینه‌های نقل و انتقال در بندر با رگیری هیچ هزینه نقل و انتقالی (که ادعای از این بابت مطرح نشده) مقرر نشده است. در باب ماهیت ادعای مربوط به هزینه‌های نقل و انتقال نیز مدارکی توسط خواهان ارائه نگردیده است، ولی در غیاب هرگونه اعتراض صریحی توسط مانع دایوان داری حکم به جبران خسارت معقولی از این بابت را بنبغ ایکانامی فورم مناسب می‌بینند.

مبلغ مندرج در صورت پروفرمای مورخ ۲۹ اوت ۱۹۷۸ (۷ شهریور ماه ۱۳۵۶) که ایکانامی فورمز در مورد آن مطالبه خسارت می‌کند، شامل هزینه و مخارج حمل به بندر ایران است. از آنجا که این کالاها هرگز از بالتیمور حمل نشد و ایکانامی فورمز هیچ گونه مدرکی دال بر اینکه بابت حمل دریایی از بالتیمور مخارج حمل و هزینه‌های دیگری را عملاً پرداخت نموده، ارائه نکرده است، و در صورت پرداخت، قادر نبوده که این گونه مخارج و هزینه حمل را مجدداً "وصول کند، به نظر دایوان داری اقتضاء دارد که صرفاً "بابت حمل زمینی به وی حکم جبران خسارت داده شود.

ایکانامی فورمز بابت بهره نسبت به مبلغ جبران خسارت مورد حکم نیز استحقاق دارد. از آنجا که تعیین دقیق مبلغ بهره واجب‌الادا به ایکانامی فورمز بابت هر یک از صورت پروفرماها بر اساس مدارک موجود میسر نیست، دایوان داری با استفاده از اختیارات خود، مبلغی را بصورت یکجا بعنوان بهره مورد حکم تعیین می‌کند. دایوان عقیده دارد که بهره نسبت به جبران خسارت لوازم از تاریخی که مبین تاریخ نقض قرارداد است و بهره متعلق به هزینه‌های نقل و انتقال و انبارداری از تاریخ ثبت دادخواست ایکانامی فورمز باید محاسبه شود زیرا هزینه‌های مربوط را از خود قراردادها نمی‌توان معین کرد.

تصمیم دیوان اینست که ایکانامی فورمز استحقاق آنرا دارد که بابت جبران خسارت
لـــوازم و هزینه‌های انبارداری و نقل و انتقال طی مدت معقولی از تاریخ
نقض قرارداد مبلغ ۱،۵۰۰،۰۰۰ دلار از مــــا نا دریافت کند، کـــه شامل
بهره بر اساس محاسبه فوق الذکر نیز می باشد.

۴ - قرارداد سایبر

کالاهای خاص مورد بحث در اینجا جهت استفاده از سایبر اجزاء گران قیمت ترسیستم
ایکانامی فورمز لازم بودند. مدارک حاکی است که تا زمان وصول این کالاها،
سایبر با سیستم های ایکانامی فورمز آشنا شده بود. سایبر هیچگونه مدرکی جهت
اثبات ادعای خود ارائه نداده است که این کالا تنها در صورتی قابل
استفاده اند که طبق دستورالعمل ویژه ای بکار گرفته شوند. بنا بر این دفاع سایبر
دائر براینکه این کالاها بدون حضور نماینده ایکانا فورمز در محل قابل استفاده
نبوده اند، بی اساس است.

تلکسی که در اوائل ماه مه ۱۹۷۹ از جانب ایکانامی فورمز برای سایبر ارسال شده ،
ثابت می کند که ایکانامی فورمز به اعزام نماینده ای به محل پروژه ساختمانی سایبر
در ایران تمایل داشته و آنرا مشروط به پیش پرداخت بهای بلیط دوسره هواپیمای
این نماینده به ایران کرده است . سایبر در تلکس خود این شرط را پذیرفته ، لکن
در این نکته تردیدی وجود ندارد که بهای این بلیط دوسره هواپیما هرگز پرداخت نشده
است . بنا بر این ثابت تاخیر در انجام پروژه به علت عدم اعزام نماینده از جانب
ایکانامی فورمز هیچ خسارتی را نمی توان از شرکت مزبور مطالبه کرد. از اینـــرو
ایکانامی فورمز استحقاق دریافت ۶،۰۰۰ دلار را از سایبر دارد. چون صورت حساب
مربوط به این کالاها حاوی هیچ شرطی جهت پرداخت نیست ، بنظر دیوان داوری
گنجاندن بهره بعنوان بخشی از مبلغ یکجـــا قابل وصول از سایبر
مناسب است .

۵ - بایرمائل

خواهان به هیچ علتی استناد نکرده است که بر اساس آن بتوان دولت ایران یا وزارت نیرو را در این پرونده مسئول دانست .

نظریه اوضاع و احوال این پرونده ، دیوان داوری مقتضی می بیند که جهت جبران هزینه هائی که ایکانامی فورمز بابت حق الزحمه و کیس ل در رابطه با پرونده حاضر متحمل شده حکم ندهد .

چهارم .. نتیجه گیری

دیوان به شرح زیر حکم می دهد :

(۱) ادعاهای علیه دولت جمهوری اسلامی ایران و وزارت نیرو و ادعاهای متقابل علیه ایکانامی فورمز مردود شناخته می شود .

(۲) شرکت ساختمانی مانا سهامی خاص ، (مانا) ، متعهد است مبلغ یک میلیون و پانصد هزار دلار آمریکا (۱,۵۰۰,۰۰۰ دلار) به ایکانامی فورمز کورپوریشن بپردازد .

(۳) شرکت سهامی ساختمان سدوتاسیسات آبیاری (سابیر) متعهد است مبلغ شش هزار دلار آمریکا (۶,۰۰۰ دلار) به ایکانامی فورمز کورپوریشن بپردازد .

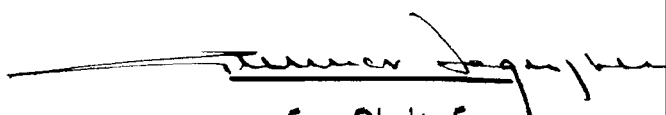
ایکانامی فورمز کورپوریشن بابت جبران هزینه هائی که متحمل شده هزار دلار آمریکا (۱۰,۰۰۰ دلار) استحقاق دارد که علیه مانا قابل وصول است .

تعهدات فوق الذکر با پرداخت از محل حساب تأمینتی مفتوحه بموجب بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر ساقط خواهد شد .

این حکم جهت اطلاع به کارگزارانی به ریاست دیوان داوری تسلیم می گردد.

لاسه،

به تاریخ ۱۳ ژوئن ۱۹۸۳ برابر با ۲۳ خرداد ماه ۱۳۶۲.

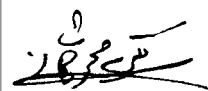
گونا رالاگرگون

رئیس شعبه یک

مرفنظر از اعتراضات مربوط به صلاحیت و
تابعیت، اینجانب با این حکم که
برخلاف مقررات حقوق داخلی و حقوق
تجارت بین المللی چند برگ "پرفرما"
را که ارزشی کمتر از ایجاب دارند
بعنوان قرارداد تلقی کرده و بناحق
خوانندگان را بدون اینکه کمترین کالایی
را وصول کرده باشند، پرداخت یک و نیم
میلیون دلار محکوم کرده است، مخالفم.
اصول حقوقی و موازین عدالت آنچنان در
این حکم زیر پا گذاشته شده است که برای
دولت جمهوری اسلامی ایران تضمینی در این
داوری باقی نمی گذارد. علاوه برحالی که
رسدگی مسئله، بهره بدرخواست نماینده
رابط دولت ایران بموجب پرونده الف ۱۹
به هشت ۹ نفری داوری ارجاع شده است،
هرکوبد اظهارنظر و تصمیم گیری درمورد
مختلف در این زمینه غرقابونی است.
دفاعات مفصل و مستدل خوانندگان این دعوی
که در این حکم منعکس شده است، در
نظر خداکامه، اینجانب مورد بحث قرار
خواهد گرفت.

هوارد ام. هولتزمن

محمود م. کاشانی